

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμ. φύλλου 10 1 Ἀπριλίου 1999

Τά νυσταγμένα μας μάτια

Ἡ δεύτερη χιλιετία ἔκλεισε. Τά φῶτα τῆς ἐπιστήμης, ἐκτυφλωτικά, στρεβλώνουν τήν εἰκόνα τῆς Δημιουργίας. Οἱ ἐπαγγελίες τῆς τεχνολογίας ἀπανωτές, αἰχμαλωτίζουν τά ἐνδιαφέροντά μας. Οἱ αἰσθήσεις μας, καθηλωμένες στή γῆ, σέρνονται στήν ὑλοφροσύνη. Καί τά μάτια τῆς ψυχῆς, νυσταγμένα, δέν ἔχουν τή δύναμι, νά ἀνυψωθοῦν στό Γολγοθᾶ τῆς θείας Ἀγάπης. Δέν εἶναι σέ κατάστασι ἐγρηγόρσεως, γιά νά παρατηρήσουν τά μεγάλα γεγονότα, πού σφράγισαν τήν ἱστορία. Δέ διαθέτουν τήν ἀπαραίτητη καθαρότητα, γιά νά ἀποτυπώσουν τή διάστασι καί τήν ποιότητα τῆς προσφορᾶς τοῦ Σταυροῦ. Δέν ἔχουν τήν ἱκανότητα νά μεταφέρουν στό μέσα μας κόσμο, στό λογισμό μας καί στήν καρδιά μας τήν ἀγωνία τοῦ σαρκωμένου Λόγου, ἔτσι, ὅπως ἐκφράστηκε στή Γεθσημανῇ κι ὅπως ἀποτυπώθηκε στήν ὄψι Του, ὅταν οἱ «ἄνομοι» τόν καθήλωσαν στό ξύλο τῆς ὀδύνης.

Στήν ἀκροτελεύτια διαδρομή τῆς δεύτερης χιλιετίας οἱ ὀφθαλμοί μας «ἐκάμμυσαν» (Ματθ. ιγ' 15). Ἐκλείσαν. Ἐχασαν τήν ἱκανότητα νά κατοπτρεύουν τήν πραγματικότητα τοῦ Οὐρανοῦ. Νά χαίρωνται τή θεία Παρουσία. Νά διακρίνουν τοὺς θρόμβους τοῦ Αἵματος, πού κυλοῦν ἀπό τό μέτωπο τοῦ Θεανθρώπου.

Τοῦτες τίς μέρες βαρειά ἀκούγονται τά βήματα στόν κῆπο τῶν Ἑλαιῶν. Ὁ προδότης Ἰούδας, «εἰς τῶν δώδεκα καί μετ' αὐτοῦ ὄχλος

πολύς μετά μαχαιρῶν καὶ ξύλων» (Μάρκ. ιδ' 43) πλησιάζει γιὰ νὰ δώ-
 ση στό Διδάσκαλο τό φίλημα τῆς προδοσίας. Οἱ Γραμματεῖς καί οἱ
 Φαρισαῖοι μεθοδεύουν τήν ἀδικη δίκη. Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς τυραν-
 νικῆς ἐξουσίας, ὁ Πιλάτος νίβει τὰ χέρια του, μέ τήν προσποίηση, πῶς
 δέ μετέχει στό μεγάλο ἔγκλημα. Οἱ στρατιῶτες, ὑπακούοντας στίς
 ἀνόσιες καί αὐθαίρετες διαταγές, ἀπλώνουν τὰ βάρβαρα χέρια τους,
 γιὰ νὰ ραπίσουν τόν Κύριο τῆς δόξας. Οἱ σταυρωτές καθηλώνουν τό
 πανάγιο Σῶμα Του στό ξύλο τοῦ μαρτυρίου. Ὅλα τὰ πρόσωπα, πού
 κινήθηκαν, εἴτε μέ κακόβουλη πρωτοβουλία, εἴτε μέ τό βαρὺ αἶσθη-
 μα τοῦ χρέους, γιὰ νὰ στοιχειοθετήσουν τό δράμα τοῦ Γολγοθᾶ, εἶναι
 μπροστά μας. Καί πάνω ἀπ' αὐτούς, ὁ Ἕνας. Τό μεγάλο Θῦμα. Ὁ λα-
 τρευτός Κύριος. Πού σαρκώθηκε γιὰ τή δική μας σωτηρία. Καί, πού
 πρόσφερε τό πανάγιο Αἷμα Του «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματ. 26, 28).

Κι ἐμεῖς, οἱ ὁδοιπόροι τῆς καμπῆς τῆς χιλιετίας, δέν διαθέτουμε τό
 αἰσθητήριο, νὰ μετρήσουμε τό μέγεθος τῆς Θυσίας. Μήτε νοιώθουμε
 νὰ ἀναβλύζουν ἀπό μέσα μας τὰ δάκρυα τῆς συντριβῆς καί τό θυμία-
 μα τῆς Εὐχαριστιακῆς προσευχῆς μας. Τό ἕνα καί μοναδικό καί ἀνε-
 πανάληπτο γεγονός τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας, τό σταυρικό Πάθος, τό
 ἔχουμε ἀποχρωματίσει. Τό μεταποιήσαμε σέ ἐμπορία. Τό ὑποβαθμί-
 σαμε σέ ἀπόλαυσι καί σέ ἱκανοποίηση τῶν αἰσθήσεων. Τό ἀπογυ-
 μνώσαμε ἀπό τό πνευματικό του νόημα καί τό κάναμε ἄρτυμα εὐ-
 φροσύνης, μέσα στή ρουτίνα τῆς μηχανοποιημένης κουλτούρας μας.

Ὅμως, ἂν δέν ἔχουμε τήν ἱκανότητα νὰ ἀγρυπνήσουμε μιά ὥρα μέ
 τόν Ἰησοῦ Χριστό (Ματθ. κστ' 40), ἂν δέ βρίσκουμε τό θάρρος νὰ δρα-
 σκελίσουμε τό κατώφλι τῆς «αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέα», ἂν δέ νοιώθουμε
 τό χρέος νὰ σταθοῦμε κάτω ἀπό τό Σταυρό, ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα θά
 περάσῃ, δίχως νὰ ἀφήσῃ ἵχνη στήν καρδιά μας. Ἐμεῖς δέ θά εἰσχω-
 ρήσουμε στό Μυστήριο τῆς ἀπειρης θεϊκῆς συγκαταβάσεως. Καί ἡ
 Χάρη, πού ἀναβλύζει ἀπό τή λογιζομένη πλευρά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 δέ θά λούσῃ τήν ὑπαρξή μας. Οἱ μέρες θά περάσουν ἄκαρπες. Καί ἡ
 ρουτίνα θά ξανατυλίξῃ, σά σέ σάβανο, τήν πνευματική μας ὑπόστα-
 σι. Θά τή ναρκώσῃ καί θά τή νεκρώσῃ. Καί θά μείνουμε ἀκρωτηρια-
 σμένοι καί καθηλωμένοι στή νομῇ καί στήν ἀπόλαυσι τῆς ὕλης. Στή
 μεθόδευσι τῆς εὐμάρειας καί στή γεῦσι τοῦ κενοῦ.

Ὁ Κύριος, μέ τόν ἀφυπνιστικό του λόγο, μᾶς παρακινεῖ σέ ἐγρή-
 γορσι: «Γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρα-
 σμόν» (Ματθ. κστ' 41).

Οἱ Πληγές

Μέ παιάνα θριάμβου ξεκίνησε την κούρσα του ο νέος Ἀρχιεπίσκοπος. Μέ αυτοπεποίθησι καί μέ προδιαγραφές έντυπωσιακές γιά τή διαδρομή τῆς τρίτης χιλιετίας. Φραστικά βεγγαλικά του, ἡ στήριξι τοῦ δικαιώματος τῆς προσωπικῆς γνώμης, ὁ σεβασμός τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου καί ἡ ἐξασφάλισι τῆς ὑπεύθυνης μετοχῆς στό ἑταιρικό κεφάλαιο τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐντυπωσιακή ἐπαγγελία του, ἡ ιστορική γραφή, πού θά ἐρμηνεύῃ τή μακραίωνη παράδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας καί θά φωτίζῃ τήν ἐπικαιρότητα. Ὅλα αὐτά σέ ἓνα πακέτο προσφορᾶς στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶχε ἀπογοητευτῇ ἀπό τήν προσάραξι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σκάφους στό τέλμα τῆς ἀπραξίας. Σε μιά ἀνθοδέσμη έντυπωσιακῶν σχεδίων καί ἀγωνιστικῶν συνθημάτων.

Ὅστόσο, μέσα στόν ένθουσιασμό τῶν ἐπευφημιῶν καί στούς ἱριδισμούς τῶν ὀνείρων, φάνηκε νά μή τόν ἀπασχολοῦν, νά μή τόν βασανίζουν καί νά μή τόν ἐνεργοποιοῦν οἱ πολλαπλές πληγές τοῦ «χθές», πού ἀποτελοῦν τήν τραγικότητα τοῦ «σήμερα». Νά μή φοβᾶται καί νά μήν ὑπολογίζῃ τίς ρωγμές, πού ἀνοιξαν οἱ κακοί χειρισμοί τοῦ παρελθόντος. Νά μή νοιώθῃ, ὡς πρώτη ὑποχρέωσί του, τήν ἀνάγκη νά

σκύψῃ μέ πόνο καί μέ σύνεσι, γιά νά ἀλείψῃ μέ κρασί καί μέ λάδι τά ἀνοιχτά ἔλκη καί νά ἀναλάβῃ, μέ προσωπικό μόχθο καί κόστος, τή μεταφορά τοῦ πονεμένου κορμιοῦ τῆς Ἐκκλησίας στό πανδοχεῖο τῆς θείας ἀγάπης.

Εἶναι χαρακτηριστικό, ὅτι στίς πυκνές του ἐμφανίσεις κατὰ τό χρονικό διάστημα, πού διέρρευσε καί στόν πληθωρικό του λόγο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος δέν ἀναφέρθηκε οὔτε μιά φορά μέ σαφήνεια καί μέ προγραμματισμό θεραπείας στίς ἀνοιχτές πληγές τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ἄγγιξε, οὔτε «ἄκρω δακτύλῳ» τίς ἀπανωτές ἀνωμαλίες, πού κατατάραξαν τίς συνειδήσεις. Τίς διοικητικές ἐνέργειες, πού ἀναστάτωσαν καί κλόνισαν τοὺς πιστούς. Τήν ὑποβάθμισι τοῦ ἡθους τῶν «κατά τεκμήριο» διδασκάλων τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου καί ἡγετικῶν παραγόντων τῆς Εὐχαριστιακῆς παρεμβολῆς, πού ὑποβάθμισε ἀνεπίτρεπτα τό ἐπισκοπικό κύρος καί ἐξουδετέρωσε τά ἀποθέματα τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης καί τά ὀκτάνια τοῦ ένθουσιασμοῦ. Τίς παραλείψεις, πού ἄφησαν ἀκαθοδήγητο καί ἐκτεθειμένο στά παραπλανητικά κηρύγματα τῆς ἀθεϊστικῆς προπαγάνδας τό ἐκκλησιαστικό πλήρωμα. Δέν ἐπεσήμανε τά νοσηρά φαινόμενα, πού ἀκίνητοποιοῦν τήν Ἐκκλησία στό ρεῖθρο τοῦ ιστορικοῦ

δρόμου. Καί δέν προσδιώρισε τήν ἀναγκαία θεραπευτική τακτική, γιά τήν ἐπανάκτησι τῆς ὑγείας καί τήν ἀνεμπόδιστη συνέχισι τῆς ἐξαγιασμένης καί δυναμικῆς Ὁρθόδοξης παρουσίας. Ἐνῶ μίλησε γιά πολλά, γιά πάμπολλα, ὁ νέος προκαθήμενος, παρέκαμψε τά προβλήματα, πού ἔχουν γεμίσει τίς καρδιές μέ ἀγωνία καί ἄλγος. Ἐνῶ προσπάθησε νά βυθίση τή ματιά του στή σκοτεινή αὐγή τῆς ἐπόμενης χιλιετίας, δέν ἔσκυψε νά κυττάξῃ καί πολύ περοσσότερο νά θεραπεύσῃ τίς πυορροοῦσες πληγές τοῦ «σήμε-
ρα».

Ἀντίθετα, ἔδειξε, πῶς θέλει νά παρακάμψῃ τό χρέος καί τήν εὐθύνη τῆς ὀδυνηρῆς, χειρουργικῆς παρεμβάσεως στό διοικητικό ὄργανισμό τῆς Ἐκκλησίας. Τήν ἀναμέτρῃσι μέ τούς ἐνόχους. Καί τή μάχη μέ τίς κατεστημένες κλίκες. Μέ βιαστικές κινήσεις ἀγωνίστηκε νά καλύψῃ τά σκάνδαλα. Μέ φιλοφρονήσεις, ἀσύμφορες γιά τό ἀξίωμά του, προσπάθησε νά συμφιλιωθῇ μέ τούς σκανδαλοποιούς. Μέ τεχνάσματα δικολαβικά ἀποτόλμησε νά σπρώξῃ στή λήθη τίς ἐρινύες γιά τίς ἀντικανονικότητες καί τίς παρανομίες. Καί ὑποκρίθηκε, πῶς κινεῖ τόν κάλαμο τῆς δημιουργίας μόνο σέ νέα ἱστορική σελίδα καί δίνει στροφές στίς μηχανές τοῦ σκάφους, γιά νά σαλπάρῃ στίς ἀνοιχτές θάλασσες.

Ὅμως, αὐτό ὑπῆρξε τό μοιραῖο του λάθος. Καί ἂν ἀκόμα ἀποδεχτοῦμε, ὅτι τά φωτιστικά τῶν ἐπαγγελιῶν του ἐκτοξεύτηκαν ἀπό τούς μηχανισμούς τῆς αἰσιοδοξίας καί τῆς εἰλικρίνειας, ἡ δειλία καί ἡ ὑποπτη προσπάθεια φυγῆς ἀπό τά χάσματα τοῦ σεισμοῦ καί ἀπό τά ἔλκη τῆς ἀνομίας τοῦ ἀφαι-

ροῦν τό δικαίωμα τῆς αὐτοϊκανοποιήσεως καί τόν καθιστοῦν ὑπόδικο. Ὁ νέος Προκαθήμενος διάστηκε νά χτίσῃ, δίχως νά καθάρισῃ τό χῶρο ἀπό τά ἐρείπια. Ὁραματίστηκε νά σχεδιάσῃ μιὰ καινούργια πόλι, δίχως νά ἐξαλείψῃ τά ἀποκρουστικά τερατουργήματα. Προγραμμάτισε νά πλάσῃ ἦθος, δίχως νά πετάξῃ ἔξω ἀπό τό ἱερό ἐκκλησιαστικό ἐργαστήριο τή λάσπη τῆς ἀνθηκότητος καί δίχως νά φιμώσῃ τίς κακὸν κρημνισμένες κραυγές καί τά παρατράγουδα τῶν σύγχρονων Νικολαϊτῶν. Πίστεψε, πῶς μπορεῖ νά ὑψώσῃ τή σημαία τῶν Ἱερῶν Κανόνων, δίχως νά θεραπεύσῃ τίς ἀντικανονικότητες καί νά δώσῃ παλμό καί βηματισμό Πατερικῆς ἀκρίβειας.

* * *

Ἄν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος διαβάσῃ τοῦτο τό κείμενό μου, θά θεωρήσῃ, πῶς ἀποκλειστικό κίνητρο γιά τή διατύπωσί του εἶναι ἡ ὑπέρμετρη πικρία, πού σώρευσαν στή δική μου ψυχὴ καί στίς ψυχές τῶν ἑντεκα συλλειτουργῶν μου, οἱ ἀθλιότητες τῆς εἰκοσιπενταετίας καί ἰδιαίτερα ἡ ἄστοχη, ὅσο καί τραγικὴ Συνοδικὴ ἀπόφασι τοῦ περασμένου Ὀκτωβρίου, πού ὀφείλεται στή δική του, «οἶκοθεν», εἰσήγησι. Ἡ ἀπροκάλυπτη ποδοπάτησι τῶν Ἱερῶν Κανόνων. Οἱ ἀτέλειωτοι διωγμοί. Ἡ ἀφόρητη ἄσκησι τῆς βίας. Ἴσως σκεφτῇ, πῶς ἀναφέρομαι μόνο σ' αὐτὴ τή σελίδα τῆς ντροπῆς, πού συνεχίζεται μέ τήν ἴδια γραφὴ ἀκόμα καί σήμερα, εὐτελίζοντας τήν ἀξιοπρέπεια τοῦ σώματος τῆς ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας καί πληγώνοντας τή δική μου εὐαισθησία.

Δέ θά ἀρνηθῶ, ὅτι ἡ σταυρωτικὴ ἐμπειρία, πού θησαύρισα κατὰ τό τέ-

ταρτο αυτό του αιώνα, εκβάλλει συχνά στην άκρη του καλάμου μου. Αυτό, άλλωστε, αποτελεί ένα από τα δικαιώματά μου, πού κανένας δεν μπορεί νά μου τό ἀμφισβητήση ή νά τό καταπνίξη. Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, ἀδικημένος ὅσο κανένας ἄλλος στά ἑκατόν ἐβδομήντα χρόνια τῆς ἱστορίας τῆς Αὐτοκέφαλῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχω ὅλο τό δικαίωμα νά μιλάω ἐλεύθερα, νά ἐκφράζωμαι πηγαία καί νά κοινοποιῶ ἀνεμπόδιστα στό λαό τοῦ Θεοῦ, στήν πνευματική μου οἰκογένεια, τή σταλαγμένη πικρία μου. Ὅπως ἐγώ, ἐπὶ τέσσερες συναπτές δεκαετίες βρίσκομαι σκυμμένος στό βωμό τῆς ὁδύνης τῶν ἀδελφῶν μου καί ἀφουγκράζομαι τή θλίψη τους, ἔτσι, σέ ἀντίστροφη προσφορά ἀγάπης, νοιώθω πώς καί οἱ ἀδελφοί μου προσφέρουν ἀκοή καί καρδιά, γιά νά ἀκούσουν τό δικό μου πόνο καί νά συμμαρτυροῦν τήν ἀπερίγραπτη δική μου περιπέτεια. Καί κανένας δέ δικαιούται νά καταλύσῃ τή σχέση αὐτή καί νά διακόψῃ τό διάλογο τῆς ἀγάπης. Καί δέ θά ἀρνηθῇ καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ὁ ὁποιοσδήποτε ἄλλος συλλειτουργός μου, ὅτι ἡ πληγή αὐτή, ἐνῶ ἀνησυχεῖ καί προβληματίζει μεγάλη μερίδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως, δέ βρῆκε τό φιλόστοργο γιατρό της στό ἐπτασφράγιστο Συνοδικό ἱατρεῖο ἀκόμα καί μετά τήν ἀλλαγὴ τῆς φρουρᾶς στόν πρῶτο θρόνο τῆς ἐλληνικῆς Ἐκκλησίας. Καί, ἀκόμα, θά ὁμολογήσῃ, πώς τό ἔλκος αὐτό δέν εἶναι, δυστυχῶς, τό μοναδικό, πού πυορροεῖ καί κατατρύχει, σήμερα, τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Τά περιστατικά, πού καταγράφονται καθημερινά στόν ἡμερήσιο Τύπο καί οἱ λαϊκές τραγικές ἐμπειρίες, πού διαστραυρῶνονται

στούς φιλικούς διαλόγους, ἐμφανίζουν τή διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας σέ ἀπογοητευτική κατάπτωσι καί σέ διασύνδεσι μέ τόν ὑπόκοσμο καί τή διαλεκτική τῆς διαφθορᾶς. Ἀνίκανη νά σκεφτῇ σοβαρά. Ἀπρόθυμη νά εὐθυγραμμιστῇ μέ τίς Εὐαγγελικές προσταγές. Φτωχή σέ μόχθους. Ξένη πρὸς τήν ἐνέργεια τῶν πυρίνων γλωσσῶν καί τίς θαυμαστές δημιουργίες τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Ὅμως, παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας μας δέν εἶναι ἡ περιφρόνησι τῶν προβλημάτων καί ἡ θριαμβική παρέλασι στή λεωφόρο τῶν ὀνείρων. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ χαρισματική συνέχεια τῆς Πεντηκοστῆς. Τοῦ φωτός. Τῆς ἀλήθειας. Τῆς δικαιοσύνης. Τῆς ἀγιότητος. Καί ὅταν αὐτή ἡ συνέχεια διακόπτεται ἢ πληγώνεται, ἡ Ἐκκλησία μπαίνει στή θύελλα τῆς περιπέτειας καί ἡ ἡγεσία της γίνεται ἀποδέκτης τῆς θεόπνευστης μομφῆς, πού ἔχει καταχωρηθῇ στό βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως: *«Οἶδα τά ἔργα σου καί πού κατοικεῖς· ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καί κρατεῖς τό ὄνομά μου, καί οὐκ ἡρνήσω τήν πίστιν μου καί ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ. ἀλλά ἔχω κατά σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τήν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε τόν Βαλάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καί φαγεῖν εἰδωλόθута καί πορνεῦσαι. οὕτως ἔχεις καί σύ κρατοῦντας τήν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. μετανόησον οὖν· εἰ δέ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ καί πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ρομφαίᾳ τοῦ στόματός μου»* (Ἀποκάλυψ. β' 13-16).

Κρατᾶς στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τό μεγάλο σκάνδαλο. Μετανόησε.

Δευτέρα άνοικτή έπιστολή πρός τόν Εύεργέτη μου Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο Υπό τοῦ Κανονικοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνου

Ἀράχωβα Βοιωτίας 14-2-99

Α'

Μακαριώτατε ἅγιε ἀδελφέ Χριστόδουλε,

Οἱ δημοσκοπήσεις, πού γίνονται στίς ἡμέρες μας ἀνεβάζουν τή δημοτικότητά σου σέ ἀσύγκριτα ὕψη, ἔναντι κομμάτων, στρατεύματος, ἀθλητισμοῦ ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου πολιτιστικοῦ φορέως. Τό πέρασμα σου ἀπό ποικίλες ἐπάλξεις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας κατακλύζεται ἀπό βροχή χειροκροτημάτων ἀγάπης, ἐκτιμήσεως, ἐνθουσιασμοῦ καί θαυμασμοῦ.

Τό περίεργον ὅμως εἶναι ὅτι σέ χειροκροτοῦν, ἀδελφέ μου καί σέ ἐπευφη-

μοῦν καί ἄνθρωποι τελείως ἄσχετοι πρὸς τήν Ἐκκλησίαν. Ζητωκραυγάζουν καί χειροκροτοῦν ἀκόμη καί κληρικοί διαβεβλημένοι. Κληρικοί σκανδαλοποιοί. Ἱερωμένοι κραζόμενοι ἀπό τήν κοινή γνώμη ὡς Σοδομίτες καί καθ' ὅλα αἰσχροί. Ρασοφόροι πού ἀπασχόλησαν χωρίς ντροπή τίς ἐφημερίδες, τά ραδιόφωνα, τίς τηλεοράσεις, τήν ἀστυνομία καί τίς εἰσαγγελίες, γιά φρικιαστικά ὄργια καί ἱεροσυλίες. Σπλωμένοι ἱερωμένοι γιά τοὺς ὁποίους ἐξήγγειλες στόν ἐνθρονιστήριο λόγο σου ὅτι θά ἐφαρμόσεις ἐκκλησιαστική κάθαρσι.

Καί τώρα, ὅλοι οἱ νουνεχεῖς καί ἐχέφρονες Χριστιανοί, μέ συγκρατημένη τήν

Πιάσε στό χέρι τό νιστέρι. Καθάρισε τό πληγιασμένο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Γιατί, διαφορετικά, θά μέ βρῆς ἀντίπαλό σου. Θά ρθῶ καί θά σέ πολεμήσω. Καί θά τοὺς συντρίψω ἐγώ, μέ τή ρομφαία τοῦ στόματός μου.

Ἡ ἀπροθυμία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου νά ἀσχοληθῇ μέ τά σκάνδαλα καί νά θεραπεύσῃ τίς πληγές, τόν ὑποτιμᾷ. Ἐξανεμίζει τίς ἐξαγγελίες του. Τόν ἀποδεικνύει φτωχό σέ δυνάμεις. Ἀνίκανο νά ἀποδυθῇ σέ ἀγώνα. Ἡ, μπλεγμένο στή διαπλοκή τῶν πονηρῶν συμφερόντων. Καί ὁ λαός ἀνησυχεῖ. Διερωτᾶται. Καί ὑποψιάζεται. Μήπως ἡ ἀλληλεξάρτησι τῶν

προσώπων, τῶν δεμένων στόν ἴστό τῶν σκανδάλων, ἀπορροφάει καί ἀπομυζάει τό ἡγετικό θάρρος τοῦ προκαθήμενου; Μήπως τό ἴδιο σκοινί καί ὁ ἴδιος ὄρκος θανάτου δένει ὅλους τοὺς σημερινούς ποιμένες τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας; Μήπως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος κρύβει προσωπικές ἐνοχές καί δέν εἶναι σέ θέσι νά ὑψώσῃ φραγμό καί νά σταματήσῃ τό δαιμονικό παιχνίδι τοῦ παρασκηνίου καί νά βγῇ νά περπατήσῃ, ἐλεύθερος καί ἀτρόμητος, σέ ἀνοιχτό ὁρίζοντα;

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ἀναπνοή, ἀπό στιγμή σέ στιγμή περιμένουν τό ξεκίνημά σου γιά τήν ἁγία αὐτή κάθαρσι... Περιμένουν τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, σάν ἄλλον Ἡρακλῆ, νά καθαρίσῃ τόν σταῦλον τοῦ Αὐγείου, γιατί χειρότερα σταύλου κατήντησε τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὁ Σεραφειμικός ἐσμός. Ὅτι ἀνέντιμο, μάγκικο, ἀνήθικο, αἰσχρό καί διαβεβλημένο, τό κουνκούλωσε μέσα στά ἁγιασμένα, τά φλογισμένα καί τιμημένα ράσα καί τό ἔφερε στήν Ἐκκλησιαστική Διοίκησι, γιά νά περιφρουρή καί ἐκπροσωπῇ τόν Ἀρχιεπίσκοπο «Ἀνάρτη»!!!

Θυμήσου, ἅγιε ἀδελφέ τούς 250 ἀποσηματισμένους ἀπό τόν Ἱερώνυμο γιά φρικαλέα σκάνδαλα, πού τούς ἐπανεφέρε ἀνεξαίρετως ὅλους καί τούς τοποθέτησε σέ θέσεις κλειδιά!

Ὅλους αὐτούς, Μακαριώτατε, ὄχι μόνον καταδέχεσαι νά σέ ἐπενεργήσουν καί νά σέ χειροκροτοῦν ψάλλοντες μέ οὐρανομήκεις φωνές τό ἅγιος, ἀλλά τό ἀναπάντεχο καί ἀπίστευτο, τούς κάλεσες ἐπίσημα καί ὀνομαστικά νά γίνουν Δικαστές! Καί τί δικαστές! Ἀνώτεροι τῶν Ἀρειοπαγιτῶν καί ἐκείνων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας! Διαφωνεῖτε; Αὐτοί δέν εἶναι, Μακαριώτατε, πού καί στίς 30 ἄθωωτικές ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διεκήρυτταν ἀσύστολα ὅτι ἐμεῖς δέν θά σεβαστοῦμε καί δέν θά ἐφαρμόσουμε ποτέ, μά ποτέ, τίς ἀποφάσεις τῶν Δικαστῶν τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρωτικοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου!

Ὅλους αὐτούς, ἀδελφέ Χριστόδουλε, προσκάλεσες νομοτίπως, ἀφοῦ προηγουμένως ἐφίμωσες τούς ἀντιδιατιθεμένους (ὅπως μαρτυροῦν τά Πρακτικά τῆς Ἱεραρχίας) νά καταδικάσουν τούς Μητροπολίτες Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικόδημο καί τόν γράφοντα... Καί ἐνίκησες ἀδελφέ! Ἐπέτυχες τό ποθοῦμενο!

Ἐκανες τήν καρδιά περιβόλι ὅλων ἐκείνων τῶν δημίων μας, πού δέν ἤθελαν οὔτε νά μᾶς βλέπουν στήν Ἱερά Σύνοδο!... Ἔτσι δέν ἔλεγε στόν «Λόχο» ὁ προκάτοχός σου Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ; Βρέ, δέν τοὺς θέλω! Δέν μπορῶ νά τοὺς βλέπω! Δέν θέλω ἁγίους, πῶς τό λένε;!

Καί ἔτσι, λοιπόν, ἀπό ἐκπτώτους, μᾶς κάνατε «ἀκοινωνήτους»!...

B'

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΥΕΡΓΕΣΙΕΣ

Μακαριώτατε, σήμερα ἡ Κυριακή τῶν Ἀπόκρεω εἶχε Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα ἀπό τήν Α' πρὸς Κορινθίους κεφ. η-θ'. Στόν στίχο θ' 2 γράφει: «Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμί ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ».

Ἄν ἐμβαθύνῃς, ἀδελφέ, στό νόημα τοῦ ρητοῦ αὐτοῦ, θά πεισθῇς καί σύ ὅτι ἡ ἀντικανονική, παράνομη καί ἁμαρτωλή αὐτή καταδίκη τῆς «ἀκοινωνησίας», ἐμέ, πολὺ μέ εὐεργέτησε. Καί μέ εὐεργέτησε γιά τούς ἐξῆς λόγους. Θά ἐνθυμῇσαι, νομίζω, ὡς Ἀρχιεργαμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τότε, τό 1974, ὅτι ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ κατατομοῦσε δίχως αἰτία τούς 11 Μητροπολίτες, μέ τίς πλάτες τοῦ φίλου του ἰσοβίτη, δικτάτορα Ἰωαννίδη, ὁ ὑποφαινόμενος δέν εἶχε ἀκόμα συμπεριληφθῇ μεταξύ αὐτῶν (τῶν ἐκπτώτων). Τότε, 40 ἐπιστήμονες τῆς Καρδίτσης καί Δικηγόροι μαζί, μέ συμβούλευσαν νά βάλω φερμουάρ στό στόμα μου καί δέν ἔχω νά φοβηθῶ τίποτε. Ὅμως, ὅταν ἔβλεπα τόν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ νά ἐξοντώνῃ ἐκκλησιαστικά ἀναστήματα, ὅπως τοῦ Λεωνίδα Θεσσαλονίκης, τοῦ Κιλκισίου Χαρίτωνά, τοῦ Λαρίσης Θεολόγου, τοῦ Ἀττικῆς Νικοδήμου, κλπ. ἔπαθα κρίσι συνειδήσεως. Ἡ ἀρχιερατική μου συνειδήσι ἐπανεστάτησε. Ἀρχισα νά δια-

μαρτύρωμαι πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσι καὶ νὰ στέλλω καυστικά τηλεγραφήματα πρὸς τοὺς «ἀρμοδίους» γιὰ τὴν ἐγκληματική ἀσυδοσία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ. Δικτατορία ἦταν... καὶ συνεπλήρωσα τὸν κατάλογο τῶν «12 ἐκπτώτων». Δέν μετανόησα διὰ τὴν ἀντίστασί μου ἐκείνη, ἂν καὶ μοῦ τὸ συνέστησαν πολλές φορὲς «ἀρμόδιοι» νὰ κάνω, ὅ,τι ἔκαναν τινὲς ἄλλοι ἀδελφοί, πού ἐβόλευτηκαν! Ἐκτοτε παρήλθεν εἰκοσιπενταετία ὁλόκληρη καὶ ἤλθες τοῦ λόγου σου στά πράγματα. Ἔγινες Ἀρχιεπίσκοπος! Νὰ ζήσης! Καὶ ἀμέσως ἐφρόντισες, ἅγιε ἀδελφέ, μέ τὴν κουστωδία τῶν δημίων μου νὰ κάνης, τάχα, ἀποκατάστασι! Στὴν πραγματικότητα ὁμως νὰ προσθέσης στὴν καταδίκη μου τὴν «ἀκοινωνησία» γιὰ νὰ ἡσυχάσης μέ τοὺς «ἀδελφούς»! Εἶναι οἱ ἴδιοι «ἀδελφοί» καὶ δικασταὶ μου στοὺς ὁποίους κρατοῦσες φανάρι ὅταν ἀθώωναν ἕναν Ζακύνθου Χρυσόστομο!

Σέ διαβεβαίω, Μακαριώτατε, ἂν θέλεις πιστεψέ με. Ἐθεώρησα σάν εὐεργεσία τὴν ἐπηρευημένη καταδίκη μου. Μία τυχόν δικαίωσί μου καὶ ἀποκατάστασί μου μέσα στή σημερινή Ἱεραρχία θὰ ἀποτελοῦσε πλήρη παραφωνία. Στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶχε ἀπόλυτα δίκαιο ὁ προκάτοχός σου Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ, ὅταν ἐβεβαίωνε, ἰδίως στὴν περίπτωσι τῆς δίκης τοῦ μακαριστοῦ Θεολόγου Λαρίσης, ὅτι: Δέν μπορῶ νὰ τοὺς δῶ! Νὰ φύγουν! Νὰ φύγουν! Νὰ κόψουν τὸ λαιμό τους! Δέν θέλω ἁγίους!

Ἡσύχασε, ἅγιε ἀδελφέ καὶ ὅσοι ἄλλοι αἰσθάνεσθε ἔνοχα!

Νὰ τὸ γνωρίζετε καλά καὶ νὰ βεβαιωθῆτε καλύτερα, ὅτι τὰ θύματά σας, τόσο ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Νικόδημος, ὅσο καὶ ὁ ὑποσημειούμενος δέν ζοῦμε σέ ἀκοινωνησία. Ἐχουμε πλήρη κοινωνία μέ ἐκλεκτοὺς ἐκπροσώπους ὁλοκλήρου τοῦ Ὁρθοδόξου κόσμου καὶ

ἰδιαίτερα τῆς πονεμένης Ἑλλάδος μας. Κατορθώσατε καὶ μᾶς ἔκανατε πασίγνωστους. Ἀποζητοῦν νὰ μᾶς γνωρίσουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Νὰ συμπαρασταθοῦν καὶ νὰ συνεργασθοῦμε ἐγκάρδια σέ ἱερά καὶ διορθόδοξα θέματα.

Συνεργαζόμαστε μέ τὴν ἰδιωτική πρωτοβουλία ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ σωστοὺς ἀνθρώπους καὶ πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας. Χαρήκαμε πολύ, Μακαριώτατε, πού μαζί μέ τὸν πνευματικό σου ἀποκαταστήσατε μυριάδες εὐλαβεῖς Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες στή συνείδησι τῆς κοινῆς γνώμης. Διότι ὅλοι αὐτοὶ πού γεμίζουν τίς Ἐκκλησίες, ἰδίως κατὰ τὴν τελευταία εἰκοσιπενταετία, πού ὁ προκάτοχός σου ἀπηγόρευε στοὺς λαϊκούς Θεολόγους νὰ κηρύττουν, ἐτροφοδοτοῦντο πνευματικά ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο ἰδιωτική πρωτοβουλία. Σέ τιμᾷ ἰδιαίτερα τὸ γεγονός τῆς ὁμολογίας σου, πού δημοσιεύει τὸ περιοδικὸ τῆς ὁμωνύμου Ἀδελφότητος Θεολόγων ΖΩΗ στή σελίδα 16 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1999.

Ἐπιθυμῶ νὰ αἰσθάνεσαι ἄνετα, ἀδελφέ Χριστόδουλε, διότι στήν «ἀκοινωνησία» μου, σέ πληροφορῶ, συνεργάζομαι ἔνθεα μέ πάρα πολλοὺς εὐλαβεῖς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, μέ μυστηριακὴ ζωὴ, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ εὐάριθμοι ἐνάρετοι (κρυπτόμενοι, ἀλλὰ καὶ μὴ) κληρικοί, οἱ ὁποῖοι καὶ χρόνο διαθέτουν γιὰ πνευματικὴ συνεργασία, καὶ τὸ χέρι τους πολὺ βαθειὰ στήν τσέπη τους βάζουν γιὰ βοήθεια τῶν ἐνδεῶν ἀδελφῶν μας. Σκέπτομαι ἂν πρέπει νὰ γράψω ἐδῶ, ὅτι ἀρκετοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀρχιερεῖς!

«Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας» (Φιλίπ. δ' 22).

Γιὰ νὰ χαρῆς ἀκόμα πιό πολύ, σέ πληροφορῶ, γιὰ τὸν ἐξόριστο καὶ «ἀκοινωνήτο» ἀδελφό μας, τὸν Μητροπολίτη Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κ. Νικόδημο,

ισχύει πió πολύ τώρα αυτό, πού κατ' έπα-
νάληψι έλεγε ó Άρχιεπίσκοπος Ίε-
ρωννυμος: ότι ή έξορία του Νικοδήμου
Άττικης απέβη πολύτιμος εύκαιρία για
νά συγγράφη μέσα σέ περισυλλογή τά βα-
θυστόχαστα καί αξιοσπουδάστα βιβλία
του καί για νά επικοινωνή μέ τό πίο
έκλεκτό κομμάτι τής πνευματικής κοι-
νωνίας μας. «Ουδέν κακόν άμιγές κα-
λού».

Καί για τήν ΑΣΦΑΛΕΙΑ μας κάτι:

Σοϋ γράφω μέ συγκίνηση, ότι κατά
τό διάστημα τής είκοσιπενταετίας κυκλο-
φορῶ πολύ έλεύθερα καί μόνος μου καί μέ
συνεργάτες μου. Καί μέσα στήν Καρδίτσα
καί στήν Άθήνα καί στά σύνορα από τό
Διδυμότειχο μέχρι τήν Κακαβιά καί στό
έξωτερικό. Κατά τό διάστημα αυτό έγινε
διακίνησι έκατοντάδων έκατομμυρίων
πρός ποικίλες ίεραποστολικές κα-
τευθύνσεις. Δέν χρειάστηκε ποτέ, οϋτε μία
φορά, νά ζητήσουμε βοήθεια έστω καί από
έναν Άστυνομικό.

«Ή ισχύς μου ή άγάπη του Λαού
μου!» «Δικαίῳ νόμος οϋ κεΐται» (Α΄
Τιμοθ. α΄ 9). Τί χρειάζονται λοιπόν τά
ΜΑΤ στήν Έκκλησία καί μάλιστα στήν
Ίερά Σύνοδο; Ποιούς βαρυποινίτες περι-
φρουροϋν;

Καί τώρα διαισθάνομαι τό δίλημμα
τής θέσεώς σου: Πώς θά συνεργασθής μέ

«άδελφούς», πού τό μόνο, πού σκέπτον-
ται είναι τό πόσα θά πάρουν καί πώς θά
τά πάρουν; Άδελφέ Χριστόδουλε, μπήκα
για καλά στήν τέταρτη ήλικία τής ζωής
μου καί σκέπτομαι άν πρέπει νά γράψω
όσα είδα στή διοίκηση τής έλλαδικής Έκ-
κλησίας. Ό άείμνηστος σύμβουλός μου
καί σοφός Κανονολόγος π. Έπιφάνιος
Θεοδωρόπουλος γράφει σέ ένα βιβλίο
του: «Ό άοίδιμος κλασικός έρμηνευτής
τής Παλαιάς Διαθήκης άρχιμ. Ίωήλ. Γιαν-
νακόπουλος σέ διάλογο, πού είχε στό
΄Αγιο Όρος μέ τόν λόγιο μοναχό π. Θεό-
κλητο Διονυσιάτη, άκούει τόν π. Θεόκλη-
το νά λέγη κάποια στιγμή: “Πάτερ Ίωήλ,
έμεϊς έδῶ στό ΄Αγιο Όρος έχουμε θεσπί-
σει νά λέμε αδιάλειπτα τήν εύχή «Κύριε
Ίησοϋ Χριστέ έλέησόν μέ τόν άμαρτωλό”.
Τότε ό π. Ίωήλ απήντησε στόν π. Θεόκλη-
το. “Πάτερ Θεόκλητε, έγώ αισθάνομαι
πλημμυρισμένη τήν ψυχή μου από τίς
άπειρες εύλογίες του Θεού καί άναγκάζο-
μαι αυθόρμητα, συχνά-πυκνά, νά άνα-
φωνῶ «Δόξα σοι ό Θεός»».

Αυτό συμβαίνει καί στόν ύποφαι-
νόμενο, Μακαριώτατε άγιε άδελφέ Χρι-
στόδουλε.

Παρακαλῶ νά έχω τήν εύχή σου καί
συγχώρα μέ άν σέ επίκρανα.

Ο ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Παπα-Γιάννη

**Τό ακριβό δῶρο, πού προσφέρατε στό Μακαριώτα-
το Χριστόδουλο, τό πληρώσατε μέ ρεφενέ ή από τό
κρυφό ταμείο τής Έκκλησίας;
Μήνυσέ μου, σέ παρακαλῶ, για νά κάνουμε καί
μεϊς τό ίδιο.**

**Φιλικά
Παπα-Γιώργης**

Ἀποκαλυπτική Ἀλληλογραφία

Ἀθήνα 1 Μαρτίου 1999

Ἀγαπητή **ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ**

Εἴχατε τὴν καλwsσύνη νά δημοσιεύσετε στó 6o τεύχος σας τὴν ἐπιστολή, πού ἔστειλα κατá τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων στόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο. Ἀναφερόμουν στή μεγάλη πληγή τῆς Ἐκκλησίας. Στὴν καταδίκη, χωρὶς δίκη, τῶν δώδεκα Μητροπολιτῶν καὶ στὴν ἐπιβολή τῶν ἀνυπόστατων καὶ ἀντικανονικῶν ἐπιτιμίων, πού ἐπιβλήθηκαν στοὺς τρεῖς κατá τó θέρος τοῦ 1993. Καὶ ἐξέφραζα τὴ βαθύτατη θλίψη μου, γιá τó γεγονός, ὅτι καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ἔκανε πλάγιες καὶ ἀνεπίτρεπτες γιá τó ἀξίωμά του κινήσεις, μέ στόχο νά μείνουν τá ἐπιτίμια καὶ νά καρπωθοῦν ἔτσι οἱ ἐκλέκτορές του.

Στὴν ἐπιστολή μου αὐτή, μέ ἀρκετὴ καθυστέρηση, ἀπάντησε ὁ ἀρχιεπισκοπικός τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀρχιμανδριτῆς κ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς. Ἐπειδὴ ἡ ἀπάντηση αὐτὴ εἶναι ἓνα μνημεῖο θεολογικῆς ἀβιταμινώσεως, συντακτικῆς ἀσαφείας καὶ σκοπιμῆς ὑπεκφυγῆς, παρακαλῶ νά τὴ δημοσιεύσετε χωρὶς ἄλλα, δικά μου, σχόλια. Καὶ τοῦτο, γιατί καὶ μόνη ἡ ἀνάγνωσή της ἀπó τοὺς ἐκλεκτοὺς ἀποδέκτες τῆς «Ἐλεύθερης Πληροφόρησης» καὶ μάλιστα σέ ἀντιπαράθεση μέ τó κείμενο τῆς δικῆς μου ἐπιστολῆς, πού φιλοξενήσατε στó τεύχος 6, θά βοηθήσει τοὺς ἐνδιαφερόμενους νά σχηματίσουν σαφῆ ἀντίληψη γιá τόν τρόπο, μέ τόν ὁποῖο λειτουργεῖ

σήμερα, μετá τὴν ἀνύψωση στόν ἀρχιεπισκοπικó θρόνο τοῦ κ. Χριστοδούλου, τó ἐκκλησιαστικó παρασκήνιο.

Μετá θερμῶν εὐχαριστιῶν
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΑΚΗΣ
Δικηγόρος

Κάνουμε δεκτό τó αἴτημα τοῦ κ. Παπουτσιδάκη καὶ δημοσιεύουμε αὐτούσια τὴν ἐπιστολή τοῦ Ἀρχιεπισκοπάρχου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ στενοῦ συνεργάτη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου. Εἶναι πράγματι ἀποκαλυπτική. Φανερώνει καὶ τó ἐπικίνδυνα χαμηλό θεολογικó ἐπίπεδο τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν ἀδυναμία νά ἀπαντήσουν ὅσοι ἐνστερνίζονται τὴν τακτικὴ τοῦ κ. Χριστοδούλου στá ἀμείλικτα ἐρωτήματα, πού δημιουργοῦνται στó ἀνήσυχο ἐκκλησιαστικó πλήρωμα. Λυπούμεθα, πού δέ θά περιοριστοῦμε στὴν ἀπλή καταχώρησι τῆς ἐπιστολῆς Δανιὴλ Πουρτσουκλῆ. Θεωροῦμε ὑποχρέωσή μας νά τὴ σχολιάσουμε ἐμεῖς προσεχῶς. Ἡ ποιότητα τοῦ Θεολογικοῦ λόγου, πού ἐμπεριέχεται στὴν ἐπιστολή δίνει τὴν εὐχέρεια στοὺς ἀναγνώστες της νά βγάλουν μόνοι τους τá ἀναγκαῖα συμπεράσματα. Ἀλλá θέλουμε, σ' αὐτὸν εὐρύ κατάλογο τῶν συμπερασμάτων, νά προσθέσουμε καὶ τόν πίνακα τῶν δικῶν μας κρίσεων.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14

ΑΡΙΘΜ. ΠΡΩΤ. 235

ΔΙΕΚΠ. 249

Αθήνησι τη 4η Φεβρουαρίου 1999

Πρός Τόν Ἐντιμότατον
κ. Δημήτριον Παπουτισιάκην
Δικηγόρον
Ἀπ. Παύλου 57-Θησεῖον,
Ἐνταῦθα

Ἐντιμότατε κύριε,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς πρὸς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χριστόδουλον, ἀποσταλείσης ὑμετέρας ἐπιστολῆς, ληφθείσης τὴν 18.1.1999 γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

α. Ὁ Μακαριώτατος, τόσοσιν κατὰ τὴν ἐπί τεταρτον αἰῶνος Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ διακοινίαν ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὡς Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ, ὅσον καί ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος, τηρεῖ ἀπαρασαλεύτως καί ἀσυμβιβάστως τὴν κανονικὴν τάξιν καί ἐμπόνως ἠγωνίσθη καί ἀγωνίζεται ἐκδαπανώμενος νυχθημερόν, ὥστε ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ νὰ διέπεται ὑπὸ τῶν ἐπιταγῶν καί προβλέψεων τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανονικῶν Διατάξεων.

β. Ἡ φερομένη ὑφ' ὑμῶν ὡς γενομένη ὑπ' αὐτοῦ «*ὕπαιτία παράλειψη*», ὡς τὴν χαρακτηρίζετε, τυχάνει αὐθαίρετος παρερμηνεία τῶν λόγων τοῦ Μακαριωτάτου καί πειράται ἐξ ἀσχέτων προλεγομένων τοῦ Πηδαλίου διὰ τὴν Ἀ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ὅπως στοιχειοθετήσῃ τὴν δῆθεν «*ὕπαιτία καὶ ἡθελημένη παράλειψη*».

γ. Ἐκ τοῦ κειμένου τῆς ἐπιστολῆς ὑμῶν, φαίνεται ἐναργῶς, ὅτι λησμονεῖτε μίαν βασικὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς

Ἑλλάδος κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὸν Πατριαρχικόν Τόμον τοῦ 1850 καί κατὰ τὸ Σύνταγμα, εἶναι «αὐτοδιοίκτος καὶ αὐτοκέφαλος, κεφαλὴν γνωρίζουσα τὸν Δομήτορα Αὐτῆς ΚΥΡΙΟΝ» καί συνεπῶς τυχάνει ἀπόλυτος ρυθμιστὴς τῶν ἐν Αὐτῇ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.

δ. Οὐδέποτε ὁ Μακαριώτατος ἐπέδειξε παλινωδίαν εἰς οἰονδήποτε θέμα, ἐκ σκοπιμοτήτων μάλιστα ὁρμώμενος, ἀλλ' αἱ θέσεις του εἶναι ἀπολύτου ἠθικῆς διαυγείας καί κανονικῆς ἀληθείας, ἔχουσαι ὡς μόνον γνώμονα τὴν κανονικὴν ἀκρίβειαν καί εὐταξίαν καί τὴν εὐαγγελικὴν καθαρότητα.

ε. Ὑπομινήσκομεν, ὅτι ἐν καιροῖς ὀξυτάτων ἀντιπαραθέσεων ὁ Μακαριώτατος ἠγωνίσθη, ὡς καί ὑμεῖς ὁμολογεῖτε, ἐρρωμένως διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐπιτιμίου ἀκοινωνσιᾶς εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας πρῶν Ἀττικῆς κ. Νικόδημον καί πρῶν Θεσσαλιώτιδος κ. Κωνσταντῖνον. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον Συνοδικῶς ἐπεβλήθη, ἔδει νὰ γίνῃ σεβαστὸν καί νὰ τηρηθῇ. Αἱ Συνοδικαὶ ἀποφάσεις γίνονται ἀποδεκταί, εἴτε συμφωνοῦμεν μέ αὐτάς, εἴτε ὄχι καὶ οὐχὶ ἐκλεκτικῶς.

στ. Παραθέτομεν τὸν μνημονεύομενον ὑφ' ὑμῶν ΣΤ' Ἱερὸν Κανόνα τῆς Α' Ἀγίας ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς: «*Τὰ ἀρχαῖα ἔθνη κρατεῖται, τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει, ὥστε τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐπίσκοπον πάντων τούτων ἔχειν τὴν ἐξουσίαν· ἐπειδὴ καὶ τῷ ἐν Ρώμῃ ἐπισκόπῳ τοῦτο σύνηθές ἐστιν. Ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις, τὰ πρεσβεῖα σώζεσθαι ταῖς ἐκκλησίαις. Καθόλου δὲ πρόδηλον ἐκεῖνο· ὅτι εἴ τις χωρὶς γνώμης τοῦ μητροπολίτου γένοιτο ἐπίσκοπος, τὸν τοιοῦτον ἡ μεγάλη σύνοδος ὥρισε μὴ δεῖν εἶναι ἐπίσκοπον. Ἐάν μὲν τοι τῇ κοινῇ πάντων ψήφῳ, εὐλόγῳ οὔσῃ, καὶ κατὰ Κανόνα ἐκκλησιαστικόν, δύο, ἢ τρεῖς δι' οἰκείαν*

Μιά είδησι, πού δέ βγήκε στόν ἀέρα

Στούς προγραμματισμούς τοῦ μηνός Φεβρουαρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος εἶχε συμπεριλάβει καί μιὰ σύναξι ὄλων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἡ συνάθροισις ἐγίνε στὸν Ἱερό

Ναὸ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν. Ἐγκριτα μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, συνάχτηκαν γιὰ νὰ ἀκούσουν τὸν ποιμενάρχη τους καί νὰ πάρουν ὁδηγίες γιὰ τὴν εὐαίσθητη ὑπευθυνότητά τους.

φιλονεικίαν ἀντιλέγωσι, κρατεῖται ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος». Εἰλικρινῶς ἀδυνατοῦμεν νὰ κατανοήσωμεν τὴν ὑμετέραν αὐθαίρετον ἔρμηνείαν αὐτοῦ. Ἡ κανονικὴ διάταξις εἶναι σαφεστάτη, μὴ ἐπιδεχομένη παρερμηνείαν τινα, διότι ὁ κανὼν ἀναφέρεται εἰς τὴν φιλονεικίαν καί «τό πείσμα τῶν μερικῶν» καί ὁρίζει, ὅτι ἡ γνώμη αὐτῶν πρέπει νὰ ἀκυροῦται καί νὰ ἐπικρατῇ ἡ γνώμη τῶν πλειόνων ἐπὶ θεμάτων καταστάσεως ἐπισκόπων.

Ἡ δὲ αὐθαίρετος ἔρμηνεία τοῦ κανόνος τούτου ὑφ' ὧν ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι μνημονεύετε τὰ ἐν τῇ σελίδι 120 τοῦ Πηδαλίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, ἀναφερομένου εἰς τὸν θεσμόν τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς διαταγὴν τοῦ Κανόνος.

ζ. Ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, δόγματα καί κανόνες, θεωρία καί πράξις, πίστις καί ἀγάπη, γνῶσις καί βίωσις τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας δέν χωρίζονται. Ἀντιθέτως εἶναι ἀλληληνέδετα, ἀλληλοπερικυκλοῦνται καί ἀλληλοκατανοοῦνται.

Ὁ V. Lossky τονίζει ὅτι: «Οἱ Κανόνες οἱ ὅποιοι ρυθμίζουν τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας «ἐν τῇ γῆνι αὐτῆς ὄψει» εἶναι ἀχώριστοι τῶν χριστιανικῶν δογμάτων. Δέν εἶναι νομικοὶ κανονισμοὶ κυρίως εἰπεῖν, ἀλλ' ἐφαρμογαὶ τῶν δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας».

Τὸ Μυστήριον λοιπὸν εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί ἐντὸς αὐτοῦ πραγματοῦται ἡ ὅλη λειτουργία τοῦ Θεοῦδότητος αὐτοῦ Ὁργανισμοῦ καί ἐπομένως οἱ νομικιστικοὶ συνειρμοὶ ἀντιβαίνουν εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας καί γενόμενοι δεκτοὶ ἐκνομικεύουν ἀνεπιτρέπτως τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καί εἴτα ἐκκοσμικεύουν τὴν Θεῖαν φύσιν Αὐτῆς.

Διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἰσχύει τὸ εὐαγγελικόν ἀξίωμα ὡς κανονικὴ ἀρχή «Πάντα εὐσχημόνως καί κατὰ τάξιν γινέσθω» (Α' Κορινθ. 14, 40).

η. Τὸ Συνοδικὸν Σύστημα ἀνήκει εἰς τὴν οὐσίαν τῆς Ἐκκλησίας, τὸ δὲ πολίτευμα αὐτῆς εἶναι ἀληθῶς δημοκρατικόν, ἀποτελεῖ δὲ διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν τὸν κορμὸν τῆς διοικήσεως καί τῆς κανονικῆς δομῆς τῆς Ἐκκλησίας καί συνδέεται μέ τὴν βαθυτέραν δογματικὴν πίστιν Αὐτῆς καί συνεπῶς ἐν τῷ Συνοδικῷ Θεσμῷ «κρατεῖ ἡ τῶν πλειόνων ψῆφος», πρὸς ἣν ὀφείλουν οἱ πάντες, διὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἵνα ὑποτάσσωνται.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπευχόμενοι ἐφ' ὧν καί ἐπὶ τοῖς οἰκείοις ὧν δαψιλῇ τὴν τοῦ Θεοῦ εὐλογίαν διατελοῦμεν μετὰ πλείστης τιμῆς.

Ὁ ἀρχιγραμματεὺς

+ Ἀρχιμ. Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς

Ὁ Μακαριώτατος μίλησε γιά πολλά. Κάλυψε ὅλες τίς πτυχές τοῦ ἔργου τῶν Ἐπιτρόπων. Ἰδιαίτερα ἐπέμεινε στή χρηστή διαχείρισι. Στήν καταγραφή καί τῆς τελευταίας δραχμῆς, πού πέφτει στό παγκάρι τῆς Ἐκκλησίας, εἶτε σάν ἀντίτιμο τοῦ κεριοῦ, εἶτε σά μικρή ἢ μεγάλη δωρεά τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

-Δέ θά ἀνεχτῶ, εἶπε, τήν παραμικρή ἀπόκλισι ἀπό τίς ὁδηγίες, πού σᾶς δίνω. Δέ θά ἐπιτρέψω σέ κανένα Ναό νά διατηρῇ δεύτερο, κρυφό, ταμεῖο. Θά τά γράφετε ὅλα. Καί θά καταχωρῆτε καί ὅλες τίς ἀποδείξεις τῶν δαπανῶν, πού γίνονται. Ἔτσι, πού νά μή ὑπάρξῃ περιθώριο ἀμφισβητήσεως καί διατυπώσεως μομφῆς. Οὔτε γιά σᾶς, οὔτε γιά τήν Ἀρχιεπισκοπή, πού εἶναι ἡ προϊσταμένη σας ἀρχή καί ἔχει τήν ὑπευθυνότητα τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως, τήν ὁποία σεῖς ἀσκεῖτε.

Ἐκείνη τή στιγμή, κάποιος Ἐπίτροπος ζήτησε τό λόγο.

-Μακαριώτατε, ἂν γράφουμε μέ λεπτομέρεια καί ἀκρίβεια ὅλα τά ἔσοδα, τότε ἀπό ποῦ θά πληρώνουμε τοὺς ἐπισκόπους, πού ἔρχονται καί χοροστατοῦν ἢ ἱερουργοῦν στό Ναό μας; Αὐτές οἱ πληρωμές ποτέ δέν περνοῦν στά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. Πῶς θά δίνουμε χρήματα, ὅταν δέν ἔχουμε δεύτερη, κρυφή διαχείρισι;

Ὁ Μακαριώτατος κόμπιασε. Ἄλλ' ὁ Ἐπίτροπος δέ σταμάτησε ἐκεῖ. Προχώρησε στήν ὁλοκλήρωσι τῆς ἀπορίας του.

Ἡ ἐνότητα τοῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἐλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας συρρικνώθηκε σέ θέμα διαφήμισης καί προπαγάνδας. Ἀνακυκλώνεται ἀδιάκοπα στίς ἐπισκοπικές διακηρύξεις καί ἀπουσιάζει παντελῶς ἀπό τόν ἰδιοτελῆ ἐπισκοπικό προγραμματισμό καί ἀπό τήν καθημερινή πρᾶξι.

-Θά παρακαλέσω νά μοῦ πῆτε ἀκόμη, Μακαριώτατε, ἀπό ποῦ θά ἀντλοῦμε τά ἀπαραίτητα χρήματα γιά τά δῶρα, πού συνήθως κάνουμε σέ σᾶς, ὅταν ἐπισκέπτεσθε τό Ναό μας, πού δέν εἶναι καί εὐκαταφρόνητης ἀξίας; Καί πῶς θά πληρώνουμε τά γεύματα, πού συνήθως ἐπισφραγίζουν τίς ἐπισκέψεις σας καί πού, ὅπως γνωρίζετε, στοιχίζουν ὄχι λίγο;

Ὁ Μακαριώτατος ἄλλαξε χρῶμα. Ἐμεινε γιά λίγο ἄναυδος. Ὁ πρωτοσύγκελλος, πού θρискόταν πλάι του, ἀνάλαβε τό βαρὺ ρόλο, νά ἀπαντήσῃ στό ἐρώτημα.

-Ὅταν ὑπάρχουν τιμολόγια, θά τά περνᾶτε στό βιβλίο ἐξόδων τῆς Ἐκκλησίας.

-Ναί, μά γιά ὅλα αὐτά τά ἔξοδα ποτέ δέν ἔχουμε τιμολόγια, παρατήρησε ὁ Ἐπίτροπος.

Ἡ ἀτμόσφαιρα ἄναψε. Ἀλλά ὁ πρωτοσύγκελλος θυμήθηκε, ὅτι ὁ Μακαριώτατος εἶχε πολλές ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις καί ἔπρεπε νά ἀναχωρήσῃ, γιά νά ἀνταποκριθῇ στίς ὑποχρεώσεις του.

Καί ἀνεχώρησε. Χωρίς νά δώσῃ ἀπάντησι, ἀπό ποῖο ταμεῖο-ἀπό τό φανερό ἢ ἀπό τό κρυφό-θά ἀντλοῦνται τά ποσά, γιά τά βαρὺτιμα δῶρα, πού τοῦ προσφέρονται (δῆθεν ὡς ἔκφρασι τιμῆς καί ἀναγνωρίσεως) καί γιά τά γεύματα, πού ἱκανοποιοῦν τή γαστριμαργία τῶν χειροκροτητῶν, ἀλλά λεηλατοῦν τό μυστικό παγκάρι τῆς Ἐκκλησίας.

M. Βασίλειος,
Εύφρονίω Ἐπισκόπῳ Κολωνίας Ἀρμενίας

«...γράφομεν τῇ εὐλαβείᾳ σου καί προσαγορευόμεν σε διὰ τοῦ γράμματος, ὁμοῦ μὲν σημαίνοντες ὅτι δοκοῦμεν εἶναι ὑπὲρ τῆς γῆς, ὁμοῦ δὲ παρακαλοῦντες προσεύχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ὁ Κύριος ἐλαττώσῃ τὰς θλίψεις καὶ τό πολὺ τοῦτο βάρος τῆς ὁδύνης τῆς νῦν ἐπικειμένης ταῖς καρδίαις ἡμῶν, οἷόν τι νέφος, ἀφ' ἡμῶν ἀπαγάγῃ. Ἔσται δέ τοῦτο, ἐάν ταχεῖαν δῶ τήν ἐπάνοδον τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, οἳ νῦν εἰσιν ἐν τῇ διασπορᾷ δίκας διδόντες ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας».

...Γράφουμε στήν εὐλάβειά σου καί σέ χαιρετίζουμε μέ τό γράμμα, γιά δύο λόγους. Πρῶτα, γιά νά σέ πληροφορήσουμε, ὅτι πιστεύουμε, πώς βρισκόμαστε ἀκόμα πάνω στή γῆ. Καί, μετά, γιά νά σέ παρακαλέσουμε νά προσεύχεσαι γιά μᾶς. Νά παρακαλεῖς νά ἀπομακρύνει ὁ Κύριος τίς θλίψεις μας καί τό πολὺ βάρος τῆς ὁδύνης, πού πλακώνει αὐτή τή στιγμή τίς καρδιές μας, σάν σύννεφο. Καί αὐτό θά γίνεῖ, ὅταν δώσει γρήγορη τήν ἐπάνοδο τῶν θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, πού τώρα βρίσκονται διεσπαρμένοι καί τιμωροῦνται γιά τήν εὐσέβειά τους.

ΨΙΘΥΡΟΙ

«*Ίσασιν οἱ μεμνημένοι*».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος διακηρύσσει, πὼς θέλει λειτουργοὺς ἥθους. Τῇ διακήρυξί του αὐτὴ τὴν ἐπαναλαμβάνει *urbi et orbi* καὶ μέ κάθε εὐκαιρία.

Οἱ ἀποδέκτες τῶν μηνυμάτων του, καθὼς βρίσκονται παγιδευμένοι στὸ χῶρο τῶν ἐκρήξεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν σκανδάλων, διερρωτῶνται ποιό εἶναι τὸ ἥθος, πού ἐπιδίδκει νὰ εἰσφέρειν στὴν ἐλληνικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ὁ κ. Χριστόδουλος.

Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε στὴ διαλεύκανσι τοῦ προβληματισμοῦ τους, δίνουμε ἓνα πίνακα τῶν προσώπων τοῦ πρώτου κύκλου τοῦ περιβάλλοντος τοῦ κ. Χριστοδούλου.

Ὁ κ. Χριστόδουλος λειτουργεῖ καὶ στὴν Ἀρχιεπισκοπικὴ του περιφέρεια καὶ ἐκτός τῶν ὁρίων της, συμπαραστατούμενος, συχνότατα, ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτες Παντελεήμονα Μπεζενίτη, Ν. Ἰωνίας Κωνσταντῖνο Φαρανῆτο καὶ Τράλλεων Ἰσιδωρο.

Παρακάθεται σὲ γεύματα καὶ παρίσταται σὲ ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ἔχοντας στὰ δεξιά του τὸν Παντελεήμονα Μπεζενίτη.

Ἐχει ἀναθέσει σοβαροὺς τομεῖς τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως σὲ ἀνθρώπους ἐμπιστοσύνης του. Τὴν ὀργάνωσι τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου στὴν Ἀθήνα τὴν ἔχει ἀναθέσει στὸ Μητροπολίτη Σερρών Μάξιμο Ξύδα. Τὴν ἐκπόνησι σχεδίου γιὰ τὴν ὀργάνωσι τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τὴν ἔχει ἐμπιστευτὴ στὸ Μητροπολίτη Γουμένισσας Δημήτριο Μπεκιάρη. Τῇ μελέτῃ τῶν προβλημάτων τῆς Θράκης θεώρησε πὼς πρέπει νὰ τὴν κάνῃ ὁ Μητροπολίτης Λήμνου Ἱερόθεος Γαρυφαλλός. Τὴν ἐπίλυσι τοῦ Γορδίου δεσμοῦ, πού δημιουργήθηκε στὶς Βρυξέλλες, μέ τὴν ἐμπλοκὴ τοῦ γραφείου τῆς Ἐκκλησίας

τῆς Ἑλλάδος στὰ δίκτυα τοῦ Φαναρίου, τὴν ἀνέθεσε στὸ Μητροπολίτη Μπεζενίτη.

Καὶ ἀκόμα, ὑπεύθυνο Τύπου στὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν διώρισε τὸν ἀρχιμανδρίτη Κουμαριανό. Καὶ πρόσωπο ἐμπιστοσύνης στὴν Ἀρχιγραμματεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν ἀρχιμανδρίτη Πλάτωνα Κρικρῆ.

Ὅλες αὐτές οἱ προτιμήσεις καὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ διορισμοί, πιστεύουμε, πὼς διαλευκαίνουν τίς προθέσεις τοῦ Μακαριωτάτου. Προσδιορίζουν τὴ στάθμη καὶ τὴν ποιότητα τοῦ ἥθους, πού ἐπιδίδκει νὰ ἐγκαταστήσῃ στὸ διοικητήριο τῆς Ἐκκλησίας. «*Ίσασιν οἱ μεμνημένοι*».

Κουκουλὲς διάτρητες.

Κουκουλὲς διάτρητες χρησιμοποιεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, γιὰ νὰ σκεπᾶσθ τὰ «ὄζοντα» σκάνδαλα.

Μετά τίς συνεδριάσεις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, ἀνακοινώθηκε, ὅτι ρυθμίστηκε ἡ διαφορά καὶ ἡ ἀντίθεσι, πού ὑπῆρχε ἀνάμεσα στὴν Ἱερά Μονὴ τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ καὶ στὸ Μητροπολίτη Παντελεήμονα Μπεζενίτη.

Καὶ ἡ ρύθμισι ποιά εἶναι: Τῇ διαχειρίσει θὰ τὴν κάνῃ τὸ ἡγουμενοσυμβούλιο καὶ ὁ Μητροπολίτης θὰ ἀσκῇ τὸν ἔλεγχο.

Ἀλλὰ, τί τὸ καινούργιο ἔχει αὐτὴ ἡ ρύθμισι; Ἰσαμε τώρα, σ' ὅλες τίς Μητροπόλεις καὶ γιὰ ὅλες τίς Ἱερές Μονές δέν ἰσχύει αὐτὸ τὸ σύστημα; Οἱ Μονές δέν εἶναι αὐτοτελὴ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ δέν ἀσκοῦν ἐλεύθερα τὴ διαχείρισι, ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τοῦ ἐπισκόπου; Γιὰ νὰ τὸ τονίσῃ αὐτὸ ἡ Ἱερά Σύνοδος ὡς λύσι στὴν περίπτωσι τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ, σημαίνει, πὼς τὸ νομικὸ αὐτὸ καθεστὼς εἶχε διασαλευθῇ. Πὼς ἡ Μονὴ βρῆκε δυσκολίες στὴ διαχείρισι τῶν πόρων της. Καί, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψιν τὴν καταγγελία τῆς ἴδιας τῆς Μονῆς, ὁ κ. Παντελεήμων, ἐπειδὴ μυρίστηκε, ὅτι ὑπάρχουν χρήματα, ἐπέπεσε σάν ἱεραξ καὶ ἀπέσπασε σὲ μικρὸ διάστημα «πολλὰς δεκάδες ἑκατομμυρίων».

Γι' αὐτὴ τὴ μεγάλη ληστεία, πού ἔχει κα-

ταγγεληθῇ ἀπό πολλοὺς παράγοντες, δέν ἔλαβε καμμία ἀπόφασις ἡ Ἱερά Σύνοδος. Δέν ἔθεσε ὑπό κατηγορία τὸν ἐπιδρομέα Μητροπολίτη. Καί δέ διέταξε τὴν ἀπόδοσι τῶν ποσῶν, πού ἀπέσπασε βία ἀπὸ τὸ ταμεῖο τῆς Μονῆς.

Στενὸς φίλος τοῦ Χριστόδουλου ὁ Παντελεήμων Μπεζενίτης. Μαζί γυρίζουν, μαζί εὐωχούνται. Καί, μαζί, τὰ κάνουν πλακάκια.

Ἑρώτημα στὸ Μακαριώτατο.

Ὅλοι ὅσοι γνωρίζουν τὸ σύστημα τῶν ἱεροπραξιῶν βρίσκονται σὲ ἀπορία. Ποῦ πορεύονται οἱ μυθώδεις εἰσπράξεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπὸ τίς ἱεροπραξίες, (κηδεῖες, μνημόσυνα, γάμοι, βαπτίσεις), πού ἱερολογοῦν οἱ βοηθοὶ ἐπίσκοποι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί οἱ περιφερόμενοι τιτουλάριοι ἐπίσκοποι;

Στὰ ὅρια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κυκλοφοροῦν τουλάχιστον 15 ἐπίσκοποι καί ἐξυπηρετοῦν τίς ἀνάγκες τῶν νεκροταφείων καί τῶν ἐνοριῶν σὲ ἱεροπραξίες. Ἀπὸ κάθε ἱεροπραξία εἰσπράττει ἡ Ἀρχιεπισκοπή, γιὰ λογαριασμό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου 15.000 δραχμές. Τὰ ποσά, πού συγκεντρώνονται κάθε μέρα καί κάθε μῆνα, εἶναι ἀμύθητα. Καί ὅλα αὐτὰ ἀφορολόγητα. Καί ὁ Μακαριώτατος δέν ἔκανε, ἴσαμε σήμερα, καμμία δήλωσι, ὅτι ἔχει καταργηθῇ αὐτὸ τὸ χαράτσωμα καί αὐτὸς ὁ συνεταιριστικὸς πλουτισμός, ἥ ὅτι αὐτὰ τὰ ὑπέρογκα ἔσοδα ἀποφάσισε νὰ τὰ διαθέσῃ γιὰ φιλανθρωπία ἢ γιὰ τὴν κάλυψι ἐξόδων ἀναπτύξεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

Ἄραγε, ἀκολουθεῖ καί αὐτὸς τὸ σύστημα τοῦ προκατόχου του ἢ τὸ σύστημα τοῦ ἁγίου Πατρῶν, πού βρέθηκε μὲ κατάθεσι σὲ Τράπεζα, ψιλότερη ἀπὸ τὸ δισεκατομμύριο;

Ἄν αὐτὰ τὰ χρήματα πηγαίνουν ὅλα στὰ θυλάκια τοῦ Μακαριώτατου, τότε ἐξηγεῖται καί ἡ πλουσιώτατη γκαρντερόμπα του. Ἑρμνεύεται τὸ γεγονός, ὅτι παρουσιάζεται κάθε φορὰ μὲ διαφορετικὰ ἄμφια, ἀπροσπέλαστης ἀξίας, ἢ, ὅπως κατήγγειλε διακεκριμένος δημοσιογράφος, λειτουργεῖ ἔχοντας πᾶν τοῦ περισσότερα ἀπὸ πενήντα ἑκατομμύρια.

Καί οἱ φτωχοὶ φτωχοί. Καί οἱ πεινασμένοι

νά τρέφονται μὲ τὰ παχειὰ λόγια, τίς ἐπαγγελίες τῶν προγραμμάτων καί τίς ἀνεκπλήρωτες ὑποσχέσεις.

Δήμαρχος καί δεσπότης.

Οἱ δημοσιογραφικὲς πληροφορίες ἔφεραν στὸ προσκήνιο μιά πρᾶξι ἀνωτερότητας καί ἀξιομύμης ἀλληλεγγύης. «Ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμηση ἢ πράξη τοῦ νεοεκλεγέντος δημάρχου Πάτρας, κ. Ε. Φλωράτου, νὰ διαθέσῃ τοὺς μισθοὺς ὅλης τῆς τετραετίας στοὺς ἀναξιοπαθοῦντες τῆς πόλης. Ἡ χειρονομία αὐτὴ τοῦ δημάρχου δέν ἀξίζει μόνον συγχαρητηρίων καί ἐπαίνων, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ βρεῖ μιμητὲς μεταξὺ τῶν συναδέλφων του».

Μὲ τί σειρά μας, συγκαίρουμε τὸ δήμαρχο τῆς Πάτρας. Ἀλλὰ μᾶς πνίγει τὸ παράπονο. Ὁ δεσπότης σπὴν Πάτρα, πού ἐπὶ εἰκοσιπέντε ὁλόκληρα χρόνια θησαυρίζει καί ἔχει μαζέψει ἀμύθητο πλοῦτο, ὥστε νὰ θεωρῆται ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσερες δισεκατομμυριούχους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δέν ἐλέγχθηκε ἀπὸ τὴν γενναϊὸδωρη πρωτοβουλία τοῦ δημάρχου καί δέ σκέφτηκε, πῶς, ἔστω καί σάν οὐραγός, πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ καί νὰ προσφέρῃ τὸν πλοῦτο του στοὺς ἀναξιοπαθοῦντες Πατρινοὺς;

Ἀλλὰ πού τέτοια εὐαισθησία. Ὁ Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Νικόδημος θὰ μείνῃ σπὴν ἱστορία γιὰ τὸ ναρκισσισμὸ του καί γιὰ τὴν φιλοχρηματία του. Αὐτὴ τὴ μνῆμη θὰ ἀφήσῃ πίσω του.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἑκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.